

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد
بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نیکولای بابکین* - (Nikolay Bobkin)

برگردان از: ا. م. شیر

۲۲ مارچ ۲۰۱۵

شکست عنقریب اوباما در جبهه ایران

اعتذار:

با پوش از همه همراهان و همزمان به خاطر کم کاریهای ماههای اخیر در اثر یکسری مشکلات خارج از اراده ام، سعی کردم در یکی از دوره های شدیداً دشوار زندگیم، فرصت یافته به منظور نشان دادن پابندی به سنت همه ساله، برگردان مقاله «شکست عنقریب اوباما در جبهه ایران» را به عنوان عیدانه محسوب نموده، عید نوروز را به تمامی آزادگان و مبارزان راه نجات انسان کار از قید و بند استعمار و بردگی، به همه همزمان و همراهانم در افغانستان، ایران و در سایر نقاط جهان که در طریق عدالت اجتماعی گام برمی دارند، تبریک و تهنیت گفته، بهار خجسته ای را برایشان آرزو می کنم.

رفقاء، همزمان و دوستان نوروزتان پیروز، بهارتان خجسته باد!

ا. م. شیر

دور بعدی مذاکرات پیرامون برنامه هسته ای ایران به تاریخ ۱۵ - ۲۰ مارچ موکول شده، اصول نهائی توافق باید تا ۲۴ مارچ مشخص گردد، اما زمینه های تردید برای حصول توافق با ایران هنوز زیاد است. نتیجه جلسه ۷ مارچ وزیران خارجه آمریکا، فرانسه، المان و انگلیس در پاریس نیز که طی آن برنامه هسته ای ایران مورد مذاکره قرار گرفت، این شبهه را تقویت می کند.

جان کری در این جلسه سعی کرد کشورهای اروپای غربی را بدان متقاعد سازد، که طرح امریکائی احتمال دستیابی ایران به سلاح هسته ای را منتفی می داند. فرانسه بر این باور نیست، المان مشکوک است و اما انگلیس، به طوری که فلیپ هاموند، وزیر خارجه اشاره نمود، بر این اعتقاد است که «مذاکرات هنوز نتیجه دقیق نداده است». فریدریک موگرینی، نماینده عالی اتحادیه اروپا در امور سیاست خارجی از اظهار نظر خودداری کرد و فقط اظهار امیدواری کرد که طرفین مذاکره «به توافقی برسند که از احتمال استفاده ایران از انرژی هسته ای برای مقاصد نظامی جلوگیری نماید». اروپا که نقش رهبری امریکا در مذاکرات هسته ای با ایران را پذیرفته، اکنون، ظاهراً آماده است در موضعی قرار بگیرد که امریکا از عهده این نقش برنمی آید.

اروپا و امریکا فقط در این زمینه توافق دارند که به تعویق انداختن مذاکرات ممکن نیست. فرانک والتر اشتاین مایر، وزیر امور خارجه المان اظهار داشت: «بایستی روشن شود، که سناریوی مذاکرات در مورد ایران به هیچ وجه ادامه

نخواهد یافت». این اظهارات، آشکارا به معنای حمایت از توافق پیشنهادی کاخ سفید نیست. علاوه بر این، آنگلا مرکل صدراعظم تأکید می نماید که «به نظر می رسد سخن از امنیت اسرائیل در میان است».

فرانسوا اولاند، رئیس جمهور فرانسه نارضایتی فرانسه را از امتیاز یکطرفه ای که به عقیده او دولت اوباما آماده است به تهران بدهد، به صراحت بیان می دارد. تعداد سانتریفوژها برای غنی سازی اورانیوم را که امریکاییها موافقت در چهارچوب توافقات برای ایران معین شود، اولاند «غیر قابل قبول تصور می کند». پاریس با حق ایران برای ادامه توسعه برنامه هسته ای نیز مخالف است. اولاند هشدار می دهد: «در صورتی که شرط مذاکره چنین باشد، فرانسه از امضای توافقنامه با ایران امتناع خواهد کرد».

خروج از بن بست مذاکرات طولانی ده ساله خطرناک است. بین متحدان غربی در گروه شش واسطه های بین المللی نیز توافق وجود ندارد. در این مسأله بخشی مذاکره کنندگان ایرانی مقصودند که تاکتیک اشتباهی را برای گفت و گوها برگزیده اند. واضح نیست که چرا اطرافیان رئیس جمهور روحانی تصمیم گرفتند، که فقط مذاکره با امریکاییها را کافی تلقی نمایند. طبق منطق روند مذاکرات مواضع خاصی در میان کشورهای «گروه شش» به نمایندگی از طرف جامعه جهانی نمی تواند وجود داشته باشد. زیرا سخن بر سر اجرای مفاد قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد و تصمیمات آژانس بین المللی انرژی اتمی از طرف ایران است که باید به طور مساوی برای همه تسری یابد. با این وجود، تفاوت در تفاسیر وجود دارد. **لوران فابیوس**، وزیر خارجه فرانسه در جریان مذاکرات نومبر سال ۲۰۱۳ اظهار داشت که «فرانسه از ازدحام پیروی نمی کند». پاریس هنوز هم موضع خاص خود را دارد که به موضع اسرائیل نزدیک تر است تا به موضع پیشنهادی دولت اوباما.

در واشنگتن در رابطه با بحث ایران همواره به سوی تل آویو نظر دارد. این مسأله که انتخاب کنگره از میان رئیس جمهور کشور خود و وفاداری به اسرائیل به زیان اوباما می باشد، تا سفر نتانیاهاو به امریکا هم واضح بود. مناسبات کشدار میان اوباما و نتانیاهاو به انزجار علنی فرارونید. در حال حاضر، به نظر می رسد اروپا آماده است برای مقابله با اوباما از نتانیاهاو حمایت نماید. حداقل، اعتراض نسبت به امریکا در دیدار ۷ مارچ در پاریس این مدعا را ثابت می کند.

در خود امریکا آن را درک می کنند که پایان جست و جوی طولانی راه حل سیاسی مشکل ایران دور از دسترس می باشد. زیرا رویارویی کنگره و رئیس جمهور تشدید شده و به نظر می رسد قانونگذاران حاضرند حتی قانون اساسی امریکا را نیز دور بزنند.

کنگره امریکا هم مثل رئیس دولت اسرائیل مخالف هر گونه توافق با جمهوری اسلامی ایران است و اوباما را از حق تعیین سیاست خارجی دولت محروم کرده است. سخنرانی نتانیاهاو در کنگره در زمینه بررسی پیش نویس طرح قانونی تدوین شده در خصوص توافق هسته ای با ایران در آخر ماه فبروری لازم بود. این نهاد قانونگذاری دو حزبی پیش بینی می کند که رئیس جمهور امریکا متن توافقنامه با ایران را در عرض پنج روز تقدیم نماید. پس از آن به جای اوباما، کنگره در خصوص مناسب بودن اجرای توافقنامه از سوی امریکا بر این اساس که «آیا توافق با ایران به هدف عدم گسترش تسلیحات هسته ای جواب خواهد داد و این که فعالیت هسته ای ایران در عرصه نظامی، امنیت ملی امریکا را تهدید نخواهد کرد، تصمیم خواهد گرفت».

کنگره قصد دارد هنگام مطالعه و بررسی توافق با تهران یک مهلت قانونی برای لغو تحریمها توسط رئیس جمهور تعیین نماید. سناتورها عقیده دارند، که این کار به بیش از ۶۰ روز زمان نیاز دارد و آنها در نظر دارند تمام اقدامات کاخ سفید را که به توافق با ایران مربوط می شود، درست در این مدت خنثی سازند. به ویژه تأکید می شود، که در چنین حالتی وتوی رئیس جمهور را کنگره رد خواهد کرد. مضمون لایحه قانونی عبارت از این است که سناتورها برای

خوار کردن رئیس جمهور امریکا آماده می شوند. احتمال دارد بحران اعتماد بین کنگره و اوباما به بزرگترین جنجال قانون اساسی تبدیل شود، که رفتار نتانیاهاو در مقایسه با آن به عنوان یک رنجش جزئی برای کاخ سفید حساب خواهد شد. اما متحدان اروپای غربی امریکا، از قرار معلوم، عواقب این رویارویی را به سود اوباما تصور نمی کنند که در عین حال برای عقب نشینی آماده می شود. در هر صورت، او علناً اظهار می دارد، که «استفاده از موقعیت تاریخی و رسیدن به توافق»، احتمالاً، امکان پذیر هم نیست. رئیس کاخ سفید با بیان این که «اگر توافق حاصل نشود، ما استعفاء می دهیم»، حتی حاضر است صحنه را هم ترک نماید. در این صورت، استعفای اوباما فقط با استقبال مواجه خواهد شد. «خبر خوش عبارت از این است، که ایران شرایط توقف را در تمام این مدت رعایت نموده و برنامه هسته ئی خود را پیش نبرده است. بدین ترتیب، در این مذاکرات ما چیزی را از دست نمی دهیم».

با این حال، در تهران به پایان موفقیت آمیز مذاکرات خوشبین هستند. محمد جواد ظریف، رئیس اداره سیاست خارجی ایران هنگام دیدار پاریس اظهار داشت: «احتمال امضای توافقنامه نهائی در خصوص برنامه هسته ئی ایران بین تهران و واسطه های بین المللی گروه شش بیش از ۵۰ درصد است». مبنای این ارزیابی ظریف معلوم نیست و آیا این که مثلاً، تهران با توقف تمام برنامه هسته ئی خود به مدت طولانی موافقت خواهد کرد؟ وزیر خارجه ایران توقف موقت مطالعات هسته ئی کشورش را اعلام کرد، اما هنوز موافقت تهران برای این دوره طولانی محدودیت در زمینه هسته ئی را مورد تأیید قرار نداد. اگر چه قبول این شرط از طرف کنگره امریکا و اسرائیل هم بعید به نظر می رسد. آنها خواستار برچیدن کامل زیرساختهای هسته ئی ایران هستند.

* دکتر علوم سیاسی دانشکده مطالعات امریکا و کانادا در فرهنگستان علوم روسیه

<http://www.fondsk.ru/news/2015/03/10/blizkoe-porazhenie-obamy-na-iranskom-fronte-32139.html>

۲۸ اسفند - حوت ۱۳۹۳